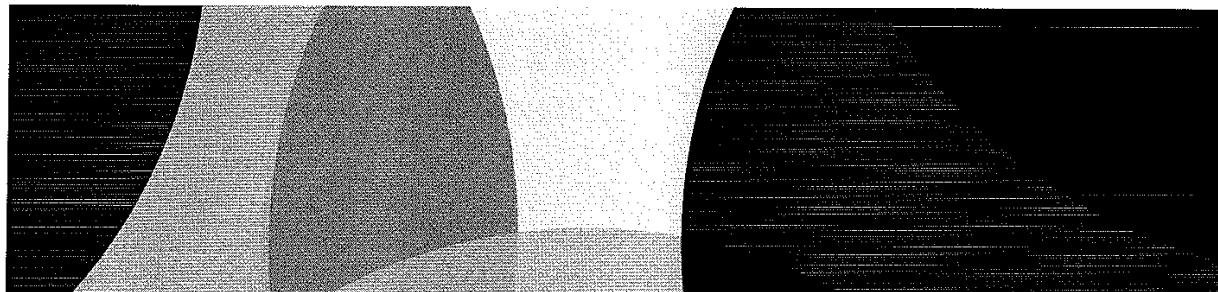

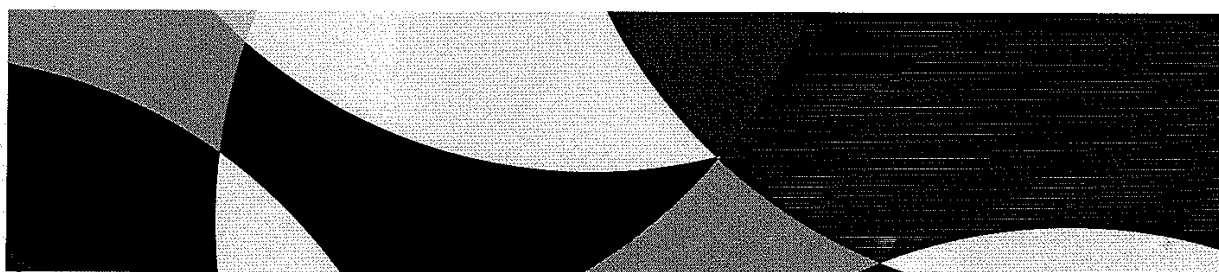
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF DENMARK
DANIDA | INTERNATIONAL
DEVELOPMENT COOPERATION

DEN MULTILATERALE ANALYSE 2013

Dansk oversættelse af analysens indledning og konklusion

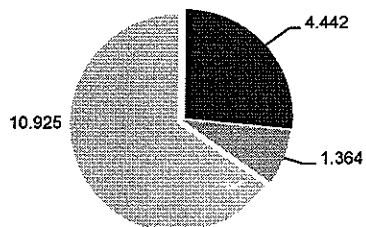
Februar 2013

Danmarks multilaterale samarbejde i tal

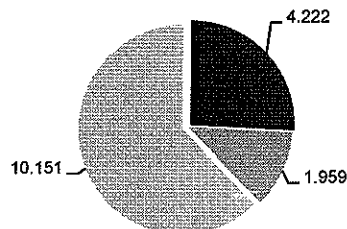
Danmarks udviklingsbistand i 2010 og 2011

Danmarks bistand i millioner DKK i 2010

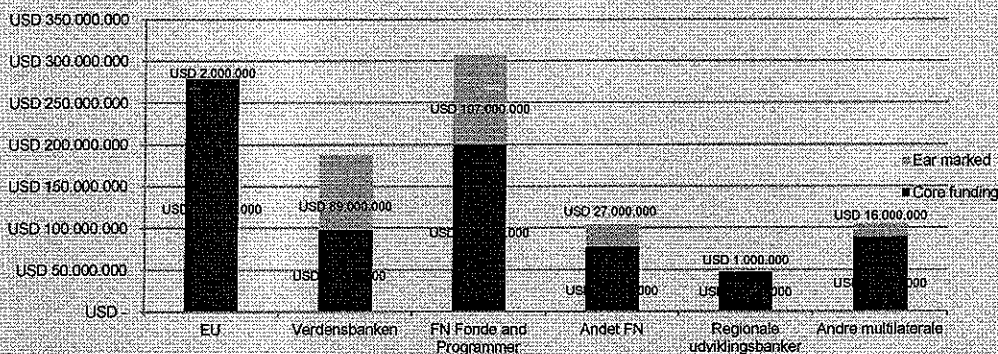
- Bistand til de multilaterale organisationer (kernebidrag)
- ▨ Bistand gennem de multilaterale organisationer
- ▩ Bitateral bistand

Danmarks bistand i millioner DKK i 2011

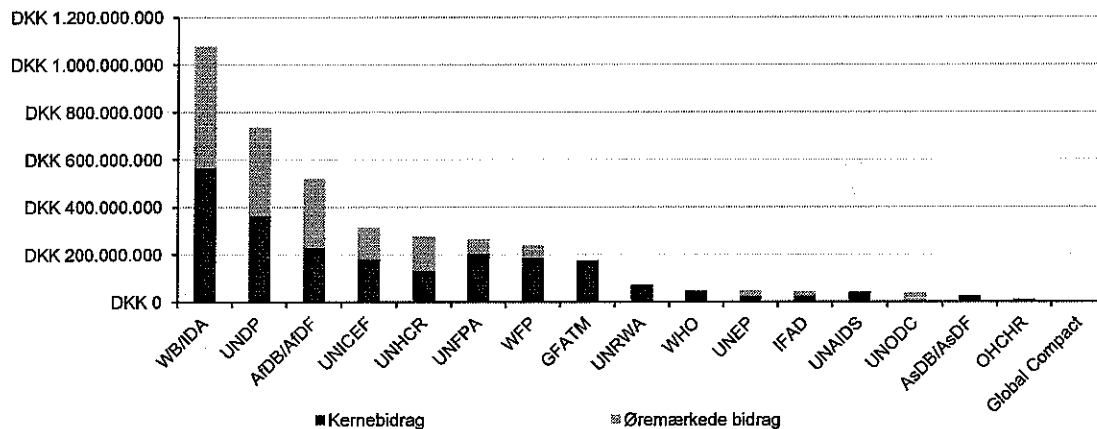

- Bistand til de multilaterale organisationer (kernebidrag)
- ▨ Bistand gennem de multilaterale organisationer
- ▩ Bitateral bistand

Danmarks bistand til og gennem de multilaterale organisationer i USD, 2010

Danmarks bidrag til organisationer inkluderet i analysen (2011)

Resumé

Multilateralt samarbejde er en hjørnesteen i dansk udviklingspolitik. Det er afgørende for at identificere og implementere løsninger på "problemer uden grænser" - for at bruge tidligere FN-generalsekretær Kofi Annans ord - såsom klimaændringer, fattigdom og international terrorisme. Multilaterale organisationer er også afgørende i forhold til at fremme økonomisk og social udvikling, menneskerettigheder og fred og sikkerhed, ikke mindst i skrøbelige stater. Gennem deres universelle medlemskab og mandater, har disse organisationer høj legitimitet, og de er centralt placerede til at bistå lande med at tage ejerskab for egen udvikling, samt at overholde globale normer og værdier. For et lille land som Danmark, der samtidig er en betydelig donor, er investeringen i det multilaterale system en måde, hvorpå indflydelsen på den globale udviklingsdagsorden kan øges udover den indflydelse som kommer af det rent bilaterale danske udviklingsengagement.

Som en del af udmøntningen af *Retten til et Bedre Liv* er det en politisk prioritet for Danmark at styrke samarbejdet med de multilaterale organisationer og i de kommende år kanalisere flere udviklingsmidler gennem det multilaterale system. Dette vil ske gennem en ny tilgang til det multilaterale samarbejde, der kaldes Ny Multilateralisme.

Danmark ønsker at støtte organisationer, hvis mandater er i overensstemmelse med danske udviklingspolitiske prioriteter, og som på den ene side leverer konkrete resultater og på den anden side bidrager til løsningen af de globale udfordringer gennem en effektiv og smidig organisation i overensstemmelse med internationale principper for bistandseffektivitet. På den baggrund er formålet med nærværende analyse at skabe grundlaget for fremtidige politiske prioriteringer, herunder beslutninger om finansiering, indenfor Danmarks multilaterale engagement.

Denne analyse er den anden tværgående vurdering af Danmarks multilaterale engagement. Med udgangspunkt i den udviklingspolitiske strategi vurderes organisatorisk effektivitet og strategisk relevans af 17 udvalgte multilaterale organisationer, der har langvarige relationer med Danmark. Vurderingen af organisationernes effektivitet ("hvor godt de fungerer") er baseret på eksisterende data fra MOPAN¹. Vurderingen af den strategiske relevans ("hvorfor Danmark støtter dem") er baseret på i hvor høj grad organisationernes mandater ligger på linje med de danske udviklingsprioriteter, deres bidrag til at styrke det multilaterale system, deres lydhørhed overfor danske prioriteter og deres finansiering. Denne vurdering er foretaget af Udenrigsministeriets medarbejdere med direkte ansvar for samarbejdet med organisationerne.

Den overordnede konklusion er, at de udvalgte multilaterale organisationer generelt opfattes som både effektive og yderst relevante for danske udviklingspolitiske prioriteter. Dette er måske ikke overraskende, da de fleste af organisationerne har modtaget dansk støtte i en længere årrække, men det er ikke desto mindre en vigtig positiv konklusion. Ved sammenligninger organisationerne imellem bør man tage forbehold på baggrund af den store variation i deres mandater og tematiske og geografiske dækning. Mens nogle multilaterale partnere har et snævert mandat, som overlapper med en specifik dansk prioritet (UNAIDS er et eksempel), dækker andre som for eksempel UNDP og Verdensbanken en bred vifte af områder. Samtidig er det bredt anerkendt, at vurderinger af organisationers relevans på baggrund af deres mandat har tendens til at favorisere små og

¹ MOPAN, Multilateral Organisations Performance Network – 17 donorlandes samarbejde om at vurdere multilaterale organisationers effektivitet.

specialiserede organisationer. Med forbehold for disse metodemæssige begrænsninger, konkluderer analysen, at følgende fem organisationer er de mest relevante i forhold til de danske udviklingspolitiske prioriteter: UNHCR, UNAIDS, OHCHR, GFATM, og WFP, tæt efterfulgt af Verdensbanken, UNFPA, IFAD, AsDB, og UNICEF. Målt på effektivitet ligger især de internationale finansielle institutioner højt sammen med de store FN-fonde og programmer. Her er de fem bedst placerede organisationer Verdensbanken, AsDB, IFAD, UNICEF og UNEP efterfulgt af UNDP, UNAIDS, WHO, UNFPA, og WFP. Resultaterne fremgår af "Dobbelt boble" diagrammet nedenfor (figur i).

På landeniveau er vurderingen af organisationerne mere blandet, og der er stor variation i organisationens lokale resultater. Nogle danske ambassader rapporterer, at multilaterale partnere ofte opererer ukoordineret og usammenhængende og deres engagement i strategisk politisk dialog opfattes som utilstrækkeligt. Mulige forklaringer herpå kan bl.a. være den specifikke landekontekst eller kompetencerne hos medarbejderne i de enkelte organisationers landekontorer. Det kan også være et resultat af organisationernes vedvarende behov for lokalt at rejse midler til deres aktiviteter, hvorfor organisationen risikerer at engagere sig i programmer, der egentlig ligger på grænsen af deres kernekompetencer eller der, hvor de har komparative fordele.

Selv om der er store variationer, er øremærkede bidrag fortsat en alvorlig udfordring for de organisationer, der indgår i analysen. Ofte er de aktiviteter, der støttes med øremærkede bidrag, ikke i overensstemmelse med organisationernes mandater og strategiske prioriteter, men snarere udtryk for den enkelte donors prioriteter. Herudover udformes og gennemføres sådanne aktiviteter ofte uden for organisationernes formelle systemer og kontrol.

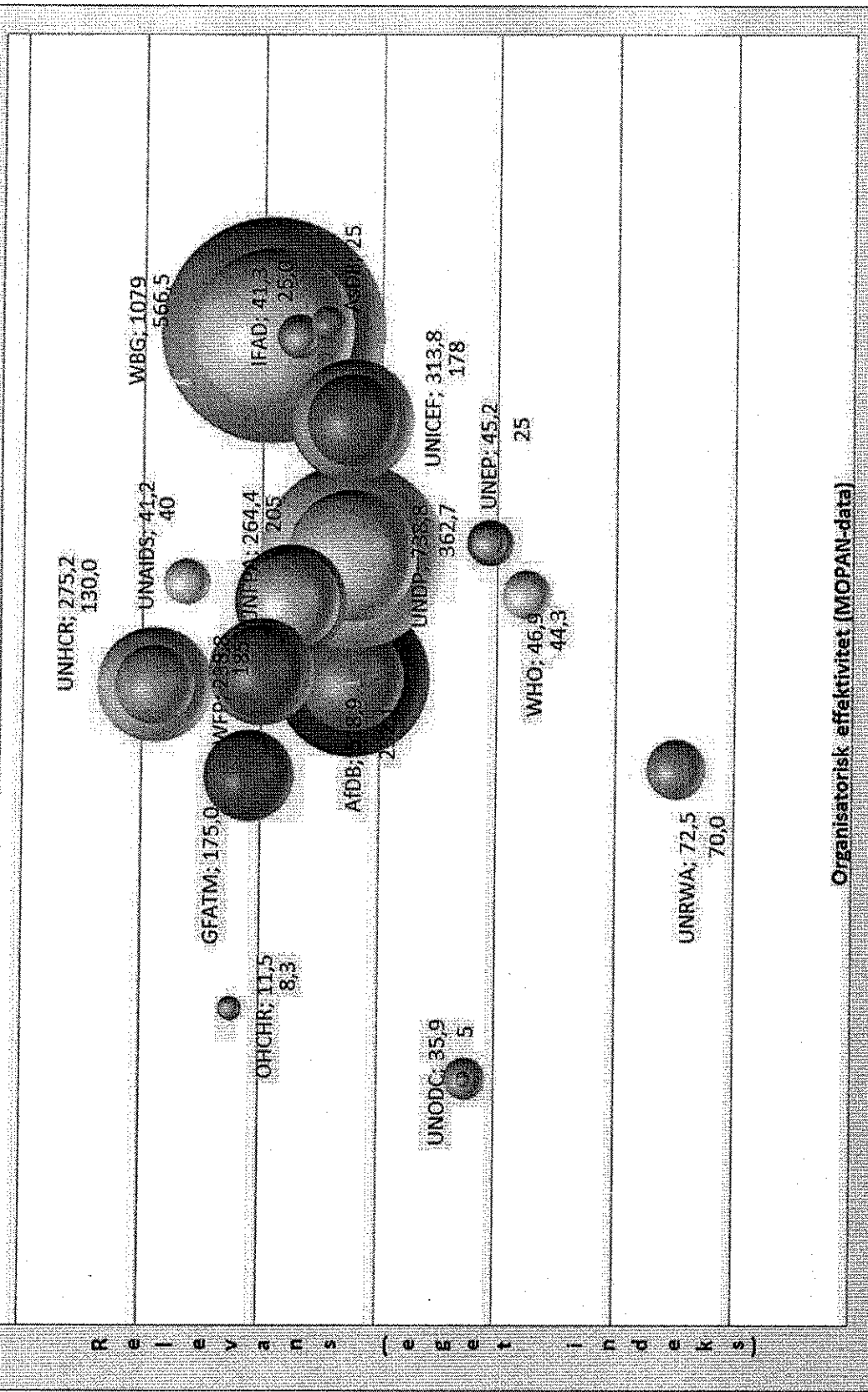
For at imødegå tendensen til øget øremærkning og som et udtryk for Danmarks multilaterale engagement vil Danmark fortsat allokere den største andel af sin multilaterale bistand som kernebidrag - mens man på samme tid fastholder muligheden for at anvende øremærkede bidrag til strategiske og særlige indsatser. I 2011 gav Danmark 6,182 milliarder til multilaterale organisationer, hvoraf 68,3 pct. var kernebidrag og 31,7 pct. var øremærket. Af de øremærkede bidrag var ca. 50 pct. rettet mod bestemte lande - primært skrøbelige og konfliktramte stater som Afghanistan og Somalia. Dette svarer til den internationale tendens, hvor øremærkede bidrag til multilaterale organisationer fortsat er en vigtig kanal for donorer til at nå de fattigste og mest skrøbelige stater.

Danmark vil undersøge, hvorledes man med brug af ikke kerne-bidrag fortsat kan respektere organisationernes multilaterale og uafhængige karakter og samtidig bidrage til innovation og udvikling indenfor prioriterede emner, der overlapper med danske politiske prioriteter. Som et supplerende element i samarbejdet med udvalgte organisationer vil muligheden for at etablere nye strategiske innovationsfonde derfor blive undersøgt i løbet af 2013.

Den multilaterale analyse understreger også betydningen af at opnå synergi og komplementaritet mellem Danmarks multilaterale og bilaterale aktiviteter - på et operationelt men også på et politisk plan. For at styrke samarbejdet med organisationerne vil Danmark føre den politiske dialog med de vigtigste partnere på ministerniveau. Formålet vil være at sikre en fælles forståelse af centrale udfordringer og dagsordner. Herigennem er det håbet at sikre, at de fælles resultater - i form af fattigdomsbekæmpelse og fremme af menneskerettigheder - vil danne en helhed, der er større end summen af dens dele.

Figur i: Det danske multilaterale engagement i 2011 ("Dobbelt boble diagram")

Effektivitet-relevans-bidrag (kerne and total, DKK millioner)

Organisatorisk effektivitet (MOPAN-data)

Oversigt over de vigtigste konklusioner og anbefalinger

Den multilaterale analyse 2013 beskriver Ny Multilateralisme som tilgangen til Danmarks fremtidige multilaterale udviklingssamarbejde (se figur ii). Ny Multilateralisme er baseret på en gennemgang af Danmarks vigtigste multilaterale udviklingspartnere, deres effektivitet og deres relevans i forhold til de danske udviklingspolitiske prioriteter. Ny Multilateralisme omfatter en række anbefalinger vedrørende den multilaterale implementering af *Retten til et Bedre Liv* i den nuværende udviklingspolitiske kontekst. Herudover indeholder analysen også overvejelser om den fremtidige danske multilaterale finansiering, herunder brugen af kerne- og øremærkede bidrag. Endelig præsenteres de værktøjer, som Danmark har til rådighed for bedst at fremme danske udviklingspolitiske prioriteter i det multilaterale samarbejde. De vigtigste resultater og anbefalinger i rapporten er:

Vigtigste konklusioner - relevans og effektivitet

- Med henblik på en effektiv gennemførelse af *Retten til et Bedre Liv* bør Danmark i samarbejde med ligesindede lande fokusere på at sikre en koordineret og sammenhængende politik overfor de multilaterale organisationer.
- De multilaterale organisationer, der indgår i analysen, er vurderet som værende relevante for danske udviklingspolitiske prioriteter og er generelt effektive organisationer.
- Vurderingen på landeniveau er mere kompleks. Mens nogle organisationer klarer sig godt, kunne andre gøre det bedre.
- Danmark er blandt top-ti donorer i fem organisationer, men er samtidig også donor med mindre bidrag til en lang række organisationer.
- Danmark er en stor kernebidragsdonor, men andelen af øremærkede bidrag steg mellem 2010 og 2011.
- EU-Kommissionen er en stor og vigtig partner for dansk udviklingsbistand.
- De multilaterale organisationer er i gang med reformer, men det er en langsommelig proces og det er fortsat vanskeligt at vurdere resultaterne heraf på landeniveau.

Figur i: Oversigt over resultater og vurderinger

Prioritet/Vurdering	Best practice	God
Fattighedsreduktion	World Bank, AsDB, UNDP, UNICEF, UNEPA, WFP, GFATM og UNAIDS	AfDB, IFAD, WHO, UNEP, OHCHR og Global Compact
Retlighedsbaseret tilgang	OHCHR, UNFPA, UNHCR, UNAIDS, GFATM, WFP, IFAD og Global Compact	AsDB, AfDB, World Bank, UNDP, UNICEF, WHO, UNEP, UNRWA og UNODC
Menneskerettigheder og demokrati	OHCHR, UNHCR, UNFPA, UNAIDS, IFAD og Global Compact	UNDP, UNICEF, World Bank, AfDB, GFATM, WHO, WFP, UNEP og UNODC
Grøn vækst	UNEP, IFAD og Global Compact	World Bank, AsDB, AfDB og UNDP
Sociale fremskridt	UNFPA, UNAIDS og OHCHR	UNDP, UNICEF, World Bank, AsDB, AfDB, WHO, WFP, IFAD, UNHCR, GFATM, Global Compact og UNODC
Stabilitet og beskyttelse	UNHCR og UNODC	World Bank, AsDB, AfDB, UNDP, UNICEF, OHCHR, WFP, UNEP og UNRWA.
Effektivitet	<i>De fem mest effektive</i> AsDB, World Bank, IFAD, UNICEF, UNEP	<i>De efterfølgende fem</i> UNDP, UNAIDS, WHO, UNFPA, WFP
Tilstedeværelse på landeniveau	<i>De fem organisationer, der vurderes som de vigtigste på landeniveau</i> World Bank, Regional Banks, UNDP, UNHCR, UNICEF	

Vigtigste anbefalinger

- Danmark bør styrke sit samarbejde med de multilaterale organisationer og kanalisere flere midler gennem det multilaterale system for at fremme danske udviklingspolitiske målsætninger.
- Danmark bør anvende principperne for Ny Multilateralisme for at forbedre sammenhæng, effektivitet og resultater i det multilaterale udviklingssystem.
- Danmark bør anvende alle tilgængelige instrumenter, herunder sin position som en vigtig kernebidragsyder, til at fremme danske udviklingspolitiske prioriteter, støtte prioriterede reforminitiativer og sikre, at organisationerne fokuserer på udviklingsresultater inden for deres mandat.
- På landeniveau bør Danmark søge at bygge videre på de mest relevante organisationers komparative fordele for yderligere at fremme danske udviklingspolitiske prioriteter, bl.a. gennem en tæt dialog mellem bilaterale repræsentationer og de enheder, der har ansvar for organisationernes resultater på landeniveau.
- Med hensyn til finansieringen bør Danmark fokusere sin multilaterale bistand på færre men større bidrag. Danmark bør primært give kernebidrag men i afmålt omfang fortsætte med at bruge øremærkede bidrag til strategiske og særlige indsatser.

Ny Multilateralisme

Formålet med Ny Multilateralisme er på den ene side at styrke det multilaterale system og dets evne til effektivt at levere udviklingsresultater og håndtere komplekse globale udfordringer og på den anden side at fremme specifikke danske politiske prioriteter. Ny Multilateralisme er baseret på vurderingerne i denne analyse.

For at opnå størst mulig effekt og sikre at danske udviklingspolitiske prioriteter fremmes, vil gennemførelsen af Ny Multilateralisme være fokuseret på følgende fire områder:

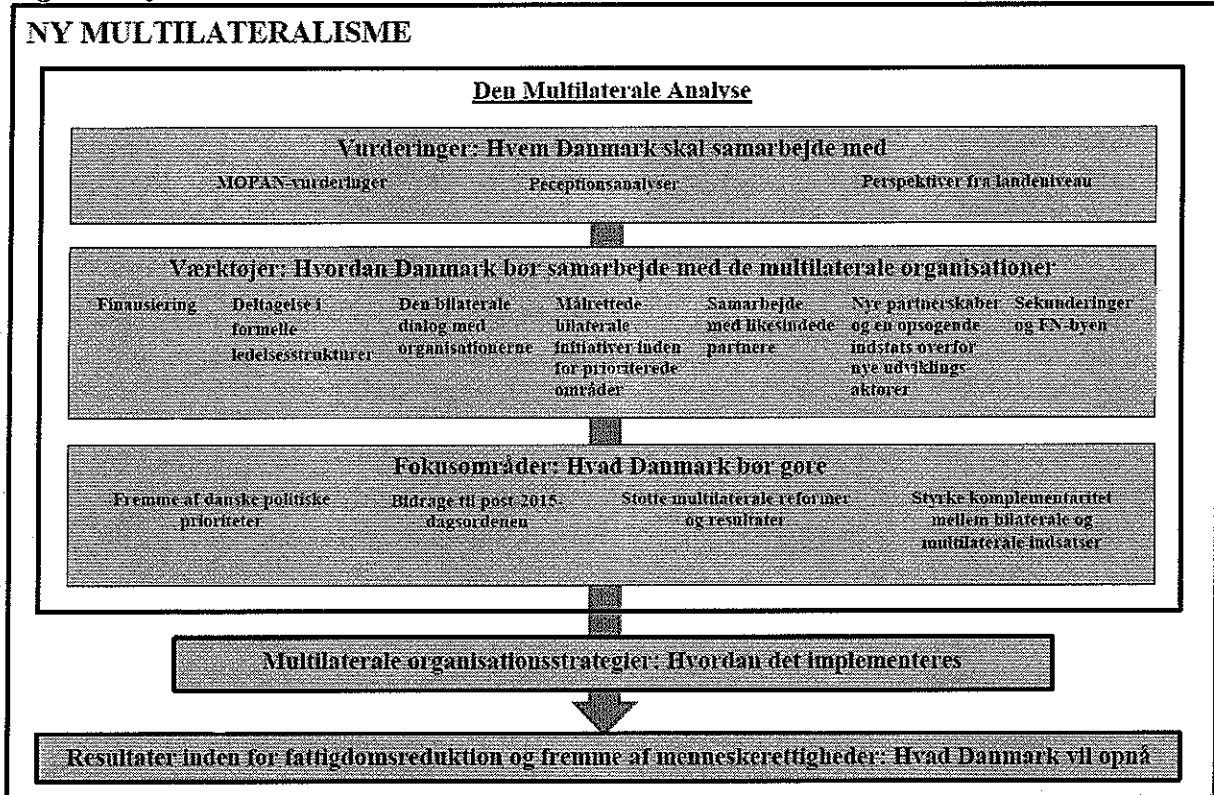
- Effektiv fremme af danske strategiske prioriteter
- Bidrag til post-2015 dagsordenen
- Støtte multilaterale reformer med henblik på at sikre bedre udviklingsresultater
- Fremme samarbejde og styrke komplementariteten mellem multilaterale og bilaterale indsatser på landeniveau.

Disse fire fokusområder kan adresseres gennem en strategisk anvendelse af den multilaterale værktøjskasse. De vigtigste værktøjer er finansiering, deltagelse i formelle ledelsesstrukturer, bilateral dialog med organisationerne, målrettede bilaterale initiativer inden for prioriterede områder, samarbejde med ligesindede partnere, nye partnerskaber og en opsøgende indsats overfor nye udviklingsaktører, sekunderinger samt FN byen i København. Det er vigtigt at bemærke, at disse værktøjer supplerer hinanden og kan anvendes i kombination for at opnå større effekt. Den optimale brug af de forskellige virkemidler vil afhænge af omstændighederne og den enkelte multilaterale organisation.

De fire fokusområder og de nævnte tilgængelige værktøjer bør tages med i overvejelserne, når der udarbejdes nye organisationsstrategier for de multilaterale organisationer, som Danmark samarbejder med. Herudover bør de tjene som et udgangspunkt for andre aspekter af dialogen og

samarbejdet med organisationerne. Det endelige mål er naturligvis at reducere fattigdom og fremme af menneskerettighederne i overensstemmelse med den danske udviklingsstrategi.

Figur ii: Ny Multilateralisme

Forklaring af fig ii.

Den multilaterale analyse er det vigtigste redskab i Ny Multilateralisme. Resultaterne i analysen er baseret på MOPAN-data, vurderinger fra UM-ansatte med organisationsansvar og input fra landniveau. Herudfra er Danmark bedre rustet til at træffe beslutninger om "Hvem Danmark skal samarbejde med". Analysen identificerer en række værktøjer, Danmark kan bruge for at styrke samarbejdet med de vigtigste multilaterale organisationer. Værktøjerne beskriver "Hvordan Danmark bør samarbejde med de multilaterale organisationer". Analysen identificerer fem fokusområder Danmark bør fokusere på i det multilaterale samarbejde med henblik på at styrke det multilaterale system, dets evne til effektivt at levere udviklingsresultater og håndtere komplekse globale udfordringer og at fremme danske politiske prioriteter. Analysens vurderinger og anbefalinger bør gennemføres i samarbejdet med de enkelte organisationer gennem de multilaterale organisationsstrategier, der udarbejdes for organisationer, der modtager mere end 35 mio. kr. årligt i kernebidrag. Formålet for Danmark er at reducere fattigdom og fremme menneskerettighederne.

1. Introduktion

De udviklingspolitiske udfordringer har ændret sig dramatisk i de seneste år. De imponerende økonomiske vækstrater i mange udviklingslande har ydet et vigtigt bidrag til fattigdomsbekæmpelse og udvikling, men har dog også haft negative konsekvenser for miljøet og skabt stigende ulighed i og mellem landene. Endvidere er de nye vækstøkonomier forbundet med et skifte i de globale magtstrukturer og et stigende syd-syd samarbejde. Parallelt med dette, er den officielle udviklingsbistand (ODA) ved at miste betydning som finansieringsredskab i sammenligning med andre finansieringskilder såsom udenlandske direkte investeringer, private investeringer, pengeoverførsler og private donationer.

Disse tendenser ændrer rammebetingelserne for det internationale udviklingssamarbejde, og måden hvorpå globale udfordringer håndteres. Globale udfordringer, såsom klimaforandringer, makroøkonomiske ubalancer, fødevaresikkerhed, skatteunddragelser og utilstrækkelig finansiel regulering, har øget behovet for at finde globale løsninger og øget betydningen af det multilaterale samarbejde, ligesom partnerskaber med nye vækstøkonomier og den private sektor er af stigende relevans. Det næste vigtige skridt i skabelsen af et nyt udviklingsparadigme, der indfanger disse nye tendenser og trends, er udviklingen af den post-2015-ramme, der skal efterfølge FN's globale udviklingsmål (2015-målene).

2015-målene har skabt bemærkelsesværdige resultater i form af politisk fokus og prioritering af investeringer i både udviklingslandene og blandt donorerne. Af denne grund er der et stærkt internationalt ønske om at udarbejde en ny global ramme, der bygger på og videreudvikler det momentum, 2015-målene allerede har opnået. Således har spørgsmålet høj prioriteret på den internationale udviklingsdagsorden og FN's generalsekretær har nedsat et højniveaupanel til at behandle spørgsmålet. Sideløbende hermed, udvikles en række bæredygtighedsmål (SDG) i opfølgning på Rio+20 konferencen (juni 2012), som skal indgå i den samlede post-2015 ramme.

Den nuværende 2015-ramme er ikke et forhandlet resultat og er ofte blevet kritiseret for manglende gennemsigtighed og inddragelse. En inkluderende dialog med deltagelse og ejerskab fra alle interessenter er derfor af afgørende betydning i udarbejdelsen af en ny ramme med støtte fra alle parter. Den brede vifte af spørgsmål og det store antal af aktører med forskelligrettede interesser nødvendiggør dog lederskab fra både medlemslandene og FN med henblik på at sikre en ny, sammenhængende og ambitiøs udviklingsramme efter 2015.

Mens udviklingen af post-2015-rammen og dannelsen af en række nye overordnede udviklingsmål således ikke er nogen let opgave, vil opgaven være en væsentlig test af det multilaterale systems evne til at levere konkrete resultater, samt sikre de retningsgivende principper for den fremtidige udviklingsindsats.

Dette arbejde understreger også det faktum, at de multilaterale organisationer er en vigtig byggesten for det internationale samfund. Multilateralt engagement er således - både i sig selv og som et supplement til den bilaterale indsats - centralt for de danske udviklingsindsatser og det humanitære arbejde. De multilaterale organisationers åbenlyse styrker er politisk legitimitet/neutralitet, en global ledelses- og medlemskabsstruktur, evnen til at samle stater og aktører og potentiale til at fremme globale offentlige goder, stordriftsfordele og udnyttelse af udviklingsmidler fra andre finansieringskilder, viden og analytisk kapacitet samt global tilstedeværelse. Men det multilaterale system står også overfor en række udfordringer såsom fragmentering, finansiering,

komplementaritet og samarbejde, dannelsen af nye partnerskaber og definerings af systemets komparative fordele.

Danmarks støtte til de multilaterale organisationer bygger på erkendelsen af, at globale problemer kræver globale løsninger, og erkendelsen af at multilaterale organisationer er absolut nødvendige for at fremme danske udviklingspolitiske prioriteter.

Retten til et Bedre Liv blev vedtaget i maj 2012. Med strategien introduceres en menneskerettighedsbaseret tilgang til global fattigdomsbekæmpelse og fire udvalgte temaer: Menneskerettigheder og demokrati, grøn vækst, sociale fremskridt samt stabilitet og beskyttelse. Strategien er baseret på forudsætningen om, at det multilaterale system er afgørende for dens effektive gennemførelse. I opfølgning herpå, er Danmark i færd med at styrke sit multilaterale engagement og har til hensigt at kanalisere flere midler til det multilaterale system over de kommende år. Nye bidrag vil blive baseret på en løbende vurdering af, hvordan og gennem hvilke organisationer Danmarks interesser og politiske mål fremmes bedst muligt. Nye midler vil primært gives i form af øgede kernebidrag, suppleret med et strategisk, men begrænset brug af øremærkede bidrag til specifikke formål.

Den danske multilaterale analyse udgør tilgangen – kaldet Ny Multilateralisme – til dette arbejde. Analysen gennemgår og vurderer udvalgte multilaterale organisationers effektivitet og relevans for Danmarks strategiske prioriteter samt organisationernes lydhørhed overfor danske ideer og forventninger. Analysen har således til formål at give et konsolideret billede af organisationernes komparative fordele på centrale områder, med henblik på at koncentrere det danske udviklingsarbejde omkring de organisationer, der mest effektivt fremmer Danmarks prioriteter. På denne måde danner analysen grundlaget for en prioritering af Danmarks fremtidige multilaterale engagement og for en yderligere styrkelse af sammenhængen og synergien med det danske bilaterale udviklings samarbejde. Analysen beskriver en række konkrete værktøjer, der kan bruges til at fremme Danmark indflydelse i det multilaterale system på alle niveauer. Især fremhæves fire områder, som Danmark bør fokusere på for at sikre, at det multilaterale system og de danske prioriteter er samstemmende, og at det multilaterale system i almindelighed styrkes og fortsat er relevant i mødet med de globale udfordringer.

Analysens resultater og anbefalinger vil blive indarbejdet i organisationsstrategierne for de enkelte multilaterale organisationer i takt med at disse fornyes over de kommende år og vil således danne baggrund for en del af det løbende samarbejde og dialogen med organisationerne. Strategierne vil endvidere omfatte væsentlige aspekter af samarbejdet, der ikke er omfattet af denne rapport, såsom det specifikke bidrag til globale og lokale udviklingsresultater. Endvidere vil analysens resultater udgøre en del af informationsgrundlaget for politiske beslutninger vedrørende Danmarks bredere multilaterale engagement, især inden for:

- Valg af hvilke organisationer, Danmark bør arbejde med i implementeringen af den danske udviklingsstrategi
- Finansiering af det multilaterale udviklingssystem på det systemiske niveau samt finansiering af de enkelte organisationer
- Implementering af principperne for dansk multilateralt samarbejde, indeholdt i politikken for Ny Multilateralisme

Analysen omfatter multilaterale organisationer med et vigtig udviklings- og/eller humanitært mandat, der modtager årlige kernebidrag fra Danmark på 35 mio. kr. eller derover. Organisationer der modtager mindre støtte, men anses for særligt vigtige i gennemførelsen af den danske udviklingsstrategi, er desuden medtaget. Andre organisationer er udeladt grundet særlige årsager, herunder UN Women, der opstod i 2010, og hvis præstationer derfor endnu ikke kan vurderes meningsfuldt. EU anses ikke som en multilateral organisation, men medtages alene som bidragsyder til det multilaterale system. I alt indgår 17 organisationer i analysen:

1) Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB), 2) Den Asiatiske Udviklingsbank (AsDB), 3) Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria (GFATM), 4) de Forenede Nationers Global Compact, 5) Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling (IFAD), 6) Sekretariatet for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR), 7) UNAIDS, 8) de Forenede Nationers Befolkningsfond (UNFPA), 9) de Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP), 10) de Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), 11) de Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), 12) de Forenede Nationers Børnefond (UNICEF), 13) de Forenede Nationers Kontor for Narkotika og Kriminalitet (UNODC), 14) FN's Hjelpeorganisation for Palæstinensiske Flygtninge (UNRWA), 15) Verdensfødevareprogrammet (WFP), 16) Verdensbanken, og 17) Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Analysen består af to dele:

Del I indeholder analysens vurderinger og vigtigste resultater og består af følgende kapitler: Kapitel 2, der giver et overblik over den tværgående vurdering af relevansen og effektiviteten af de 17 multilaterale organisationer, som er de vigtigste modtagere af dansk multilateral finansiering. Dette efterfølges i Kapitel 3 af en vurdering af, hvilke organisationer der anses som værende de mest relevante i gennemførelsen af prioriteterne i Retten til et Bedre Liv. I kapitel 4 suppleres dette med information om de multilaterale organisationers evne og vilje til at gennemføre reformer og danne nye partnerskaber, såvel som deres påvirkning og tilstedeværelse på landeniveau i danske prioritetslande. Finansieringstendenser i det multilaterale system præsenteres i kapitel 5, der beskriver de danske finansieringsprincipper og ser på udviklingsfinansiering via EU.

Del II indeholder anbefalingerne til det danske multilaterale engagement i de kommende år og består af følgende kapitler: Kapitel 6 præsenterer begrebet Ny Multilateralisme og beskriver mål og værktøjer til at nå disse, før konklusionerne præsenteres i kapitel 7.

Af bilag 3 fremgår detaljerede oplysninger om hver af de organisationer, der er omfattet af analysen, herunder afrapportering af samarbejdet i 2012.

7. konklusion.

Danmark er et lille land, men en stor og engageret donor og dermed godt placeret til at fremme danske udviklingsprioriteter gennem det multilaterale system. Samarbejdet med multilaterale organisationer er en hjørnesteen i en vellykket gennemførelse af Retten til et Bedre Liv og et vigtigt supplement til Danmarks bilaterale udviklingsindsats. Takket være et aktivt engagement i de multilaterale organisationer er Danmark i stand til at opnå bedre resultater på både landniveau og globalt og på samme tid bidrage til en yderligere styrkelse af det multilaterale system som sådan. Danmark kan styrke sit samarbejde med det multilaterale system gennem en mere sammenhængende multilateral tilgang, i denne rapport kaldet Ny Multilateralisme.